

122. Fra Kapellan S. Hansen af Dommel om Erstatning til tvende Fiskere der Steds for lidt Tab ved Højvandet i November f. A. (Indbragt den 28de Februar 1891 af Folketingsmanden for Svendborg Amts 7de Valgkreds, Brockenhuss-Schack).

123. Fra Beboere i Stænderup Kommune om Erstatning i samme Anledning. (Indbragt den 28de Februar 1891 af Folketingsmanden for Vejle Amts 6te Valgkreds, Enevold Sørensen).

Begge Andragender ere af samme Indhold som det under Nr. 83 anførte (se Tillæg B. Sp. 1355—56).

Udvalget gør ingen Indstilling.

124. Fra Enken efter Kaptajn S. W. Voigt, A. Voigt af Horsens om Pension. (Indbragt den 28de Februar 1891 af Folketingsmanden for Ribe Amts 3dje Valgkreds, Busk).

Andragerinden bemærker, at hendes afdøde Mand har tjent som Officer først fra 1840 til 1864 og senere fra 1867 til 1890, da han faldt for Aldersgrænsen. Han har deltaget i 11 Slag og Fægtninger og er ofte bleven saaret, senest ved Dybbøl, hvorefter han har været svag, idet hans Videlser tiltog med Aarene. Da han ikke tidligere havde anmeldt sin Svagthed, der hidrørte fra hans Saar og Krigenes Anstrængelser, blev en Ansøgning om Invalideunderstøttelse afflaaet. Ved hans Død hortsaldt Pensionen for Andragerinden, der først var bleven gift med ham i den Tid (1864--67), han var ude af Tjenesten. Da hendes Indtægt kun er omtrent 500 Kr. aarlig, hvilken hidrører fra en i Ejendomme staaende Kapital, som ikke i de første Aar kan opsiges, og da hun ikke længere er i Stand til at fortjene noget ved sit Arbejde, ansøgte hun Krigsministeriet om en aarlig Understøttelse, men modtog det Svar, at man ikke saa sig i Stand til at tilstaa hende en saadan. Hun henvender sig derfor til Rigsdagen med Andragende om, at den vil forskaffe hende en aarlig Pension.

Udvalget gør ingen Indstilling.

125. Fra forhenværende Skolebestyrer, Løjtnant P. C. N. Førgensen af Kjøbenhavn om Pension. (Indbragt den 28de Februar 1891 af Folketingsmanden for Kjøbenhavn Amts 1ste Valgkreds, Bahnsøn).

Andrageren anfører, at han siden 1867 uafbrudt har virket som Lærer, Inspektør, Medbestyrer og Skolebestyrer ved de private Skoler i Kjøbenhavn, men maatte i Juli 1890 formedelst et svækket Syn og Helbred opgive denne Virksomhed, der yderligere besværjliggjordes af Smerter i de for Fædrelandet modtagne Saar saavel i Krigen 1848—50 som i Krigen 1864. I Krimkrigen tjente han i den engelske Hær, derefter til 1863 i den nederlandsk-ostindiske Armee, hvor han eksamineredes som Infanteriofficer og bestod meget godt. I 1863 gav han Afkald paa en lys Fremtid for at stille sig under Fædrelandets Fane. Som saaret og fangen laa han meget lidende paa Johanniterriddernes Lasaret og blev ved Baabensstilstandens Begyndelse sendt til Kjøbenhavn og senere til Frederiksberg Slot. Uden at være helbredet blev han dimitteret, og en civil Læge behandlede derefter hans Saar for hans egen Regning. Efter ½ Aars Forløb erholdt han privat Tjeneste, indtil han 1867 opgav den for at virke som Skolemand. Han er 61 Aar gammel, har en svagelig Hustru og 6 Børn, af hvilke de to ældste endnu trænge til nogen Støtte, mens de 4 ere ukonfirmerede. Han har hverken Pension, Understøttelse, Formue eller Ind-